

ЖИВКО ЛАЗАРОВ

АЛЕЯТА

chitanka.info

Уморена от дългите преходи,
от кръговрата на деня,
поела и глъчки, и шепоти,
алеята в парка заспа.

Галена нежно от вятъра,
в уютна на звездния кош,
спокойна с дървета приятели,
блестяща в лунната нощ.

Може би, вече сънува,
боси, детски крачета във прах
и как в пясъка пръстче рисува,
мама, татко, кака и аз.

По-нататък, до близката пейка
е срязана нейната гръд.
От токове на силна омраза,
на радост или на скръб.
Ето там, до чешмата от дясно,
лежат разпилени цветя.
А до тях, дълги фасове смачкани.
Не дочакана обич. Съдба!

Всичко сънува „горката“.
И разлъки, и среци, и съд.
Нека спи, че утрото чака,
за да бъде и памет, и път.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.